

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Potentia Dei etiam hominibus co[m]municata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

per cælum, sed etiam vt ad Iosue imperium subsisteret, & tempore Ezechia retrocederet; itemque, vt, tempore Passionis, lumen suum mundo negaret. Ita & in aëre, in aquis, in terris mirabilia facit. 3. Quòd possit omnipotentia Dei exequi, quidquid eius voluntas potest velle, nam si Deus aliquid efficaciter vellet, quòd efficere non posset, esset miserabilis, & non Deus. Quare sicut omnia, quacumq; voluit Deus, fecit, ita facere potest quacumque voluerit. *Subest enim tibi, cum volueris, posse*, ait sapiens. Ne fas est igitur de omnipotentia dubitare ei, cui de voluntate Dei constat; & si non constat, dicendum est: *Domine, si vis, potes*. Constat autem, Deum nolle mortem peccatoris, sed magis vt conuertatur & viuat. Non est igitur dubitandum, eum posse quemcumque peccatorem educere è lacu miseriarum suarum.

X.

POTENTIA
DEI ETIAM
HOMINIBUS
COMMUNICA-
TA.

Hæc potentia Dei est talis, vt illi à se & natura sua competat, neque aliter ope indigeat. Ex bonitate tamen sua creaturas quoque participes facit eiusdem potentiarum, ita vt vnaquæque facere possit, quacumque suarum naturarum propriarum conueniunt. Homini- bus autem & Angelis aliam quamdam altiore excellentioreque potentiam addit, quam habeant per naturam suam, dum illos adhibet vt instrumenta & coadiutores, ad res multas ipsius omnipotentiarum proprias, teste Apostolo, qui ait: *Omnia possum in eo, qui me confortat*. Ad omnipotentiam pertinet peccata dimittere, vnde cum Christus Paralytico dixisset; *Confide, fili, remittentur tibi peccata tua*, quidam de Scribis dixerunt intra se: *Hic blasphematur*; quia eum non crediderunt esse Deum. Hanc summam potestatem iniuriarum diuinarum remittendarum, merito Deus sibi reser- uasset; aut solis angelis dedisset, aut vni Pontifici Romæ concessisset. Et fuisset adhuc magna gratia, si spe veniarum obtinendarum omnes peccatores Romam vsque excurrere debuissent; at tanta est elementia Iudicis summi, vt Apostolis, eorumque successoribus Episcopis, & sacerdotibus dederit auctoritatem ac potestatem remittendi ac retinendi peccata: Ad Petrum dixit: *Tibi dabo clauem regni calorum; & quodcumq; ligaueris super terram, erit ligatum & in calis; & quodcumq; solueris super terram, erit solutum & in calis*. Deinde omnibus Apostolis: *Amen dico vobis, quacumq; alligaueritis super terram, erunt ligata & in calo, & quacumq; solueritis super terram,*

Psal. 113. 11.

Sap. 12. 18.

Matth. 8. 2.

Phil. 4. 13.

Matth. 9. 2.

Matth. 16. 19.

Matth. 18. 18.

terram, erunt soluta & in calo, rursusque: *Accipite Spiritum S.* Ioan 20. 22: quorum remisistis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt. Absit, inquit S. Hieronymus, ut de his quidquam sifnistris loquar, qui Apostolico gradui succedentes, Christi corpus sacro ore conficiunt, per quos & nos Christiani sumus, qui clauis regni calorum habentes, quodammodo ante diem iudicij iudicant. Hanc potestatem etiam D. Hilarius, D. Chrysofomus, D. Augustinus & alij SS. PP. professi sunt; hanc Deus, in supra memorato exemplo, potestatem D. Basilio datam fuisse demonstrauit.

Jam ergo adeste, o peccatores, & dicite mihi, quid respondetis Christo, vos damnaturo? nonne uestra negligentia peritis? Peccastis? peccatis saepe? peccastis enormiter? nec saepius, nec grauius potuistis peccare, quam Deus potuerit & possit ignoscere. Hanc potestatem dedit, non Angelo, non vni apud Indos quaerendo, sed Parocho, sed Pastori, sed Confessario vestro. *Qui confiteri vult peccata*, ait S. Augustinus, *ut inueniat gratiam, quærat sacerdotem scientem ligare & soluere; ne cum negligens circa se extiterit, negligatur ab illo, qui eum misericorditer monet.* Puella supra dicta, maritum suum ad S. Basilium Episcopum, virum eruditum adduxit, non ut agant, qui aiunt, se adituros surdum, simplicem, senem somnolentum, qui nihil audiat, aut intelligat; aut etiam, iurisdictione careat. Magus ille, postquam agnouit se Deum offendisse, voluit Deum confitendo palam glorificare. *Numquid enim & hoc non pertinet ad laudem Dei*, ait S. Augustinus, *quando confiteris peccata tua? immo verò maxime pertinet ad laudem DEI. Quare maxime pertinet ad laudem Dei, quando confiteris peccata tua? quia tanto amplius laudatur medicus, quanto plus desperabatur agrotus. Confitere itaque peccata tua, quo magis desperabas de te, propter iniquitates tuas. Tanto enim maior laus est ignoscentis, quanto maior exag geratio est peccata confitentis.* O quam multi salutem suam negligunt, dum negligunt confessionem? dum Deum ausi sunt offendere, & diabolo obsistente, non audent placare? Magi, venefici, qui Deum & omnes cælites abiurauerunt, confitentur & veniam impetrant, atque è faucibus Orci eripiuntur: & aliqui ob exiguum lucrum iniustum, ob rem alienam domi retentam; ob consuetudinem potandi, vel voluptatem carnis, de se, de salute

S. Hieronymus
ep. 2. ad Heliodor.

S. Hilar. in
Matth. can.

18.
S. Chryl. l. 3.
de sacerdot.

S. Aug. lib. de
vera & falsa
pœnit. c. 10.

XI.

HANC CONFESSARIUM
POTENTIAM NON
ESSE NEGLIGENDAM.

S. Aug. loc.
cit.

S. August. in
Psal. 94.